

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/144/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010548
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8816010548.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému C. L., O.. XX.X.XXXX X. X. O. Z., Z. V. X., G. XXX/X, D.. X. O. Z. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. júna 2017 takto

rozhodol:

Obžalovaný C. L., O.. XX.X.XXXX X. X. O. Z., Z. V. X., G. XXX/X, D.. X. O. Z., nezamestnaný,

uznáva sa za vinného, že

dňa 13.7.2016 v čase okolo 10.00 hod. s úmyslom niečo odcudziť a následne speňažiť vošiel na súvisle oplotený pozemok rodinného domu na ul. V. č. XXXX vo X. O. Z. a to tak, že v zadnej časti pozemku od koľajovej trate železnice rukami rozťahol spodnú časť pletiva tvoriaceho oplotenie, cez ktorú sa podlezením dostal na pozemok, odkiaľ odcudzil kovový valec na zhutňovanie zeminy, ktorý v ten istý deň predal do zberne surovín na ul. Toplianskej vo Vranove nad Topľou, čím takto spôsobil poškodenie Y. T., O.. XX. XX. XXXX škodu odcudzením kovového valca v sume 80 eur a poškodením pletiva škodu v sume 20 eur

t e d a

neoprávnene vnikol do obydlija iného a spáchal čin prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu

t ý m s p á c h a l

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona

z a t o m u u k l a d á

podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť poškodenej Y. T., O.. XX.X.XXXX, V. X. O. Z., V. XXXX škodu v sume 20 eur.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaného obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Na pojednávaní vykonanom dňa 20.6.2017 obžalovaný po poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o spáchaní skutku uvedeného v obžalobe prijal a súčasne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhradou škody.

Obžalovaný uviedol, že žije v rodinnom dome spolu so svojou družkou, s ktorou majú dve deti a družka je toho času ešte aj tehotná. Má ešte jedno dieťa, ktoré žije s matkou, spolu má tri deti. Chlapec má 4 roky a dcérka 2,5 roka. Najstaršia dcéra L. žije s matkou, na ktorú platím výživné. V čase konania hlavného pojednávania uviedol, že je toho času nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, ale občas si privyrába cez rôznych známych na brigádach. Jeho družka Ľ. Z. je na rodičovskom príspevku a teraz je v štvrtom mesiaci tehotenstva. Dom, v ktorom žije, nie je jeho, iný majetok nevlastní. Škodu chcel nahradiť, ale nemal peniaze.

V záverečnej reči a v práve posledného slova odsúdený uviedol, že ľutuje čo urobil, no nikdy mu nebola daná šanca, aby ináč žil, vždycky mu boli ukladané len tresty a basa.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný jedenásťkrát súdne trestaný, pričom ostatné odsúdenie bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 13T/11/2015, kde bol uznaný trestným rozkazom zo dňa 3.1.2015 vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa 194 ods. 1 Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia, keď súd súčasne zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/74/2015, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ktorý mu bol uložený pre prečin krádeže spáchaný vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Vo veci sp. zn. 13T/11/2015 obžalovaný trest vykonal dňa 22.12.2015.

Taktiež z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol odsúdený za majetkovú trestnú činnosť aj trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/37/2009 za prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, taktiež v roku 2007 za bol uznaný za vinného zo zločinu lúpeže rozsudkom Okresného súdu sp. zn. 10T/75/2007, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky nepodmienečne, z výkonu ktorého bol podmienečne prepustený pri uložení probačného dohľadu, no v skúšobnej dobe sa neosvedčil a súd v ďalšom rozhodol o vykonaní zvyšku trestu, výkon ktorého bol nariadený dňa 19.4.2010 a trest obžalovaný vykonal dňa 22.5.2013. Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/37/2009 zo dňa 23.7.2009 bol zasa obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody nepodmienečne 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z výpisu z registra priestupkov súd zasa zistil, že obžalovaný bol za obdobie do spáchania skutku priestupkovo postihnutý celkovo deväťkrát, pričom sa jednalo jednak o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a to dňa 10.8.2014 a 15.4.2015 ako aj priestupky proti verejnému poriadku dňa 16.12.2013, 14.1.2014, 5.2.2014, 26.8.2014 ako aj ostatný priestupok zo dňa 8.2.2016, pričom všetky boli riešené blokovou pokutou a taktiež spáchal dva priestupky a to dňa 22.8.2014 a 10.12.2014 v súvislosti s porušením pravidiel cestnej premávky.

Obec X. vo svojej správe uviedla, že obžalovaný žije v spoločnej domácnosti s družkou L. Z., spoločne vychovávajú dve deti, že je nezamestnaný a poberá dávku v hmotnej núdzi. Taktiež uviedli, že obžalovaný sa často dopúšťa drobných krádeží, že bol viackrát súdne trestaný odňatím slobody. Alkoholické nápoje nepožíva a nebol prejednaný komisiou verejného poriadku.

Z uznesenia zo dňa 20.7.2016 číslo ČVS:ORP-308/1-VYS-VT-2016 vyplýva, že poškodenej bol vrátený kovový valec na zhutňovanie zeminy, ktorý bol vydaný konateľom spoločnosti RAVE s.r.o., so sídlom Toplianska 25, Vranov nad Topľou P. M., tak ako to vyplýva zo zápisnice o vydaní veci a poškodenej prevzatie veci potvrdila aj v potvrdení o vrátení veci.

Poškodenej si uplatnila nárok na náhradu škody v sume 20 eur a to za poškodenie pletiva, keďže odcudzený valec jej bol vrátený, tak ako to vyplýva zo zápisnice o vydaní veci a uznesenia o vrátení veci poškodenej a potvrdenia o vrátení veci a preto jej škoda odcudzením nevznikla.

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že obžalovaný sa priznal, súd prijal jeho vyhlásenie o vine, preto sa vyjadrí len k trestu s tým, že z vykonaných dôkazov vyplýva, že obžalovaný bol viackrát súdne trestaný a možno konštatovať, že u neho ide o viacnásobnú špeciálnu recidívu. V posledných piatich rokoch mu bol ukladaný len nepodmienečný trest, preto sa nazdáva, že aj v tomto konaní prichádza do úvahy uloženie takého trestu a navrhol uložiť nepodmienečný trest vo výmere ako bol uložený v trestnom rozkaze.

Obhajca obžalovaného v záverečnej reči uviedol, že čo sa týka otázky viny, žiadajú, aby súd vzal vyhlásenie do úvahy ako poľahčujúcu okolnosť. Čo sa týka trestu je pravdou, čo bolo prezentované, že obžalovanému boli ukladané nepodmienečné tresty a preto je teda zrejmé, že výkon odňatia slobody v podmienkach slovenskej justície neplní svoju prevýchovnú funkciu a preto je na mieste uvažovať, či by nebolo vhodné uložiť obžalovanému trest povinnej práce, ktorá mu môže pomôcť vytvoriť pracovné návyky a lepšie ho motivovať k nepáchaniu ďalšej trestnej činnosti. Uloženie nepodmienečného trestu by taktiež v duchu zásad hospodárnosti nebolo dôvodné, pretože akýkoľvek pobyt obžalovaného v ústave na výkon trestu odňatia slobody bude pre spoločnosť väčšou záťažou ako uloženie alternatívneho trestu, pretože s výkonom trestu sú spojené nemalé výdavky daňových poplatníkov. Pokiaľ sa týka výšky náhrady škody, tak táto je taktiež v nepomere s výdavkami, ktoré štát bude musieť vynaložiť v súvislosti s výkonom trestu odňatia slobody. Poukázal na osobu páchatel'a s tým, že tento nepácha násilnú trestnú činnosť. Jedná sa o osobu, ktorá má momentálne tri deti, všetko maloleté a s družkou očakávajú ďalšie deti a je teda predpoklad, že sú v plnej miere tieto osoby odkázané na starostlivosť zo strany obžalovaného. Preto sa domnieva, že je na mieste uložiť obžalovanému maximálny trest povinnej práce, ktorý trest nebude spojený s odňatím slobody a nechal uloženie trestu na zváženie súdu s poukazom na to, čo uviedol.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

V rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. U obžalovaného súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona), inú poľahčujúcu okolnosť súd nevzhliadol. Z priťažujúcich okolností mu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia pričítal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona.

Takto postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri rovnováhe zistených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností uklada súd trest v trestnej sadzbe jeden až päť rokov a jednak vo vzťahu k osobe obžalovaného ako aj vo vzťahu k okolnostiam tejto trestnej veci považoval za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Súčasne však súd vzhľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nie sú splnené podmienky pre podmienený odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody, ale že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného je nevyhnutné uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody, keďže na tohto nepôsobili dostatočne preventívne ani predchádzajúce odsúdenia a v nich uložené nepodmienené tresty odňatia slobody, keď skutku v tejto trestnej veci sa obžalovaný dopustil len sedem mesiacov po vykonaní trestu vo veci 13T/11/2015 (vykonanie trestu 22.12.2015 a skutok 13.7.2016).

Súd pozitívne vníma prehlásenia obžalovaného o snahe polepšiť sa a viesť riadny život, zabezpečovať starostlivosť svojim maloletým deťom, no na druhej strane musí brať do úvahy vyššie uvedené ohľadom predchádzajúcich odsúdení, výkonu trestu a opätovného protiprávneho konania, či priestupkového konania, preto ak by boli prehlásenia obžalovaného vážne myslené, mal takúto možnosť už po vykonaní trestu v decembri 2015, no napriek tomu sa už v júli 2016 dopustil skutku v tejto trestnej veci a vo februári 2016 priestupku proti verejnému poriadku, kde bol postihnutý blokovou pokutou.

Súd sa nestotožnil s argumentáciou prednesenou obhajcom v záverečnej reči ohľadom neplnenia preventívnej funkcie výkonu trestu odňatia slobody u obžalovaného. Tak ako súd uviedol vyššie, trestom je určená aj jeho funkcia aj v tom smere, že má pôsobiť na ochranu spoločnosti, teda účelom trestu nie je len naplnenie prvku individuálnej prevencie (výchova páchatel'a k vedeniu riadneho života) a preto akési zlyhanie toho účelu trestu nemôže mať vplyv, prípadne byť ospravedlnotením ďalšieho páchania trestnej činnosti páchatel'om, ktorý už vo výkone trestu bol, ako ani dôvodom na ukladanie alternatívneho trestu, napr. povinnej práce, nakoľko takéto poňatie by v končenom dôsledku viedlo k tomu, že trest by nezabezpečoval ochranu spoločnosti pred páchatel'om tak ako to predpokladá ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona, kde práva tento účel trestu je v predmetnom ustanovení uvedený zákonodarcom na prvom mieste, a v konečnom dôsledku by potom nevyjadril ani morálne odsúdenie páchatel'a.

Ak obhajca argumentoval v súvislosti s uložením trestu povinnej práce s možnosťou získania pracovných návykov a tým vytvorenia podmienok pre ďalší riadny život obžalovaného, súd poukazuje na to, že obžalovaný neuviedol súdu žiadne také okolnosti, ktoré by bránili sa zamestnať, či zúčastniť sa akéhokoľvek pracovného kurzu, resp. iného konania, kde by prípadne získal či už pracovnú kvalifikáciu či pracovné návyky a to v dnešnej sociálno - ekonomickej situácii v Slovenskej republike, keď je všeobecne známe, že na pracovnom trhu je nedostatok pracovných síl.

K tvrdeniu obžalovaného, že nemal a nedostal od súdu „šancu“, že dostával len basu súd poukazuje na to, že v prípade odsúdenia v roku 2004 bol obžalovaný ukladaný trest odňatia slobody, výkon ktorého bol podmienenčne odložený a taktiež bol obžalovaný z výkonu trestov dvakrát podmienenčne prepustený, pričom v súvislosti s podmienenčným prepustením Okresným súdom Prešov sp. zn. 1Pp/20/2008 sa neosvedčil a súd následne rozhodol o vykonaní aj zvyšku trestu.

Obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto ho súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Keďže boli splnené podmienky pre rozhodnutie súdu podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd zaviazal obžalovaného aj na náhradu spôsobenej škody poškodenej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný

pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.